

COLUMN

PAUL HUYBRECHTS

Redt de euro het?

De Unie en de euro zijn het beste dat de naoorlogse generaties ervan terechtbrachten.

Vanuit Vancouver lijkt de euro een vogel voor de kat. Het Europees schip maakt water en enkele zwakke matrozen, Grieken en Portugezen, wacht straks een zee-mansgraf, hoor je hier. Een televisiecommentator vees zelfs op de architectonische gelijkenis tussen de Toren van Babel van Brueghel en het Europees Parlement in Straatsburg. Onderschat de cultuurbarbaren hier niet!

Na de beslissingen van 8 en 9 mei laat dat graf nog wel even op zich wachten. In de volgende 12 maanden verzwakt de Europese munt wel naar pariteit met de dollar, een voorspelling die hier aan BNP Paribas wordt toegeschreven. En dan blijkt dat de goedkope export de saneringen in Zuid-Europa nauwelijks heeft vergemakkelijkt. Het uur van de waarheid.

Tenzij, tenzij, zegt een andere Noord-Amerikaanse econoom, Europa snel enkele structurele hervormingen doorvoert: een eengemaakte regulator moet veel hogere kapitaalveristen opleggen aan de Europese banken, er moet een mechanisme voor crisisbeheersing klaarstaan zonder tussen-

komst van 27 landen, er is een stabiliteitspact 'met tanden' nodig en vooral een veel flexibelere arbeidsmarkt. 'Als jullie arbeid niet bereid is om zoals in de VS en Canada - ook federaties! - desnoods met mobilhomes het kapitaal achterna te reizen, moet de loonflexibiliteit des te groter zijn, zodat het kapitaal spontaan de arbeid zoekt. Als Europa daar niet toe in staat is, is de executie van de euro alleen uitgesteld.'

De Canadezen hebben wel recht van spreken. De Canadese banken kwamen in 2008 nooit in de problemen en kopen nu tientallen kleine Amerikaanse banken uit de vereffening. Die resistentie bowden de Canadezen op in de tweede helft van de jaren 1990, toen Canada ongemeen drastisch saneerde. De overheidsuitgaven werden in drie jaar met een kwart teruggeschrond. Haast maaschistisch! Canada zou het daarmee alleen overigens niet hebben gered. Het kon gelukkig groei halen uit het Noord-Amerikaans vrijhandelsverdrag van 1994 en uit de uitvoer van olie, waarvan de prijs tegelijk mooi steeg. Europa is al een vrijhandels-

regio en heeft geen olie, hooguit vergrijzende hersencellen. Toch moet het lukken. De Unie en de euro zijn het beste dat de naoorlogse generaties in Europa er maatschappelijk van terechtbrachten. Het is werk om trots op te zijn. Ik lees hier 'The Power of Gold', een bestseller uit 2000 van de vorig jaar overleden Amerikaanse econoom Peter L. Bernstein (bekender van 'Against the Gods'). Blijkt dat de legendarische Croesus in ongeveer 600 voor Christus, de uitvinder was van de metalen munten die tot op vandaag wereldwijd meegaan (de Chinezen vonden het papiergeld uit). Over Croesus zegt Bernstein: 'Zijn verwezenlijking is vergelijkbaar met de invoering van de euro in West-Europa vandaag'. En Bernstein is niet gul met gratuite vergelijkingen.

Bernsteins boek biedt natuurlijk

ook argumenten tégen de euro. Een strak monetair keurslijf kan een land veel groei kosten. Wie dat consord durft af te gooien, krijgt de wind in de zeilen. Dat viel Engeland te beurt, toen het in 1992 uit

de Europese monetaire unie stapte. Ook vandaag beweren vermogensbeheerders zoals de Fransman Charles Gave, dat de euro de economische groei fruikt en leidt tot een grootschalige foute allocatie van middelen. Hij hoopt dat de euro in elkaar stuikt, ofwel meteen relatief tegenover de andere munten, ofwel doordat Europese landen terugrijpen naar hun oude munten. Beide scenario's zijn goed voor de aandelenmarkten. In het eerste geval omdat een devaluerende euro de Europese exporteurs helpt en in het tweede geval omdat de zwakke Europese landen na hun bankroet aantrekkelijk worden voor investeerders. De financiële bedrijven zullen dan natuurlijk janken, maar goede bedrijven hebben geen banken nodig, al dus een chargerende Gave.

Ik heb het voor dwarsliggers, zeker als ze zo briljant zijn als Gave, maar ik ben toch geneigd de eurocraten het beste toe te wensen. Een terugkeer naar een Europa van staten roept al te slechte herinneringen op. Groei en kapitaalgroei is fijn, maar als dat weer op grenzen, douaniers en uiteindelijk mischischieen weer op wapens en slachten neerkomt, verkies ik het juk van de verlichte despoten van het Brussels-Schumannplein.

Natuurlijk vertoont Europa ernstige, misschien onherstelbare constructiefouten. En met de 750 miljard euro van begin mei is dat niet weggewerkt, lang niet. Maar de handdoek zomaar in de ring gooien, past niet in een andere Europese en zelfs Atlantische traditie. We willen namelijk 'vooruitgaan'. Dat is hooggegrepen, en de meeste politici komen zelfs niet toe aan de dagelijkse goede daad van de scout. Maar dat streven naar verbetering leidt wel, zonder dat daarom het 'punt omega' van de jezuziet Teillard de Chardin in zicht komt komen. Op dat punt komen hemel en aarde samen en is de schepping voltooid.

Daar beginnen we niet aan, maar

de steen in de rivier moet wel worden verlegd. We gaan de wereld het liefst niet ellendiger achterlaten dan we haar hebben aangetroffen. Voor veel naoorlogse politici moet de Europese eenmaking tenminste een positieve 'non-zero-sum' zijn. Het saldo zou positief moeten zijn. Het is daarom de moeite waard de constructiefouten van de Unie en de euro alsnog te proberen herstellen. Om ethische redenen, maar voor wie daar de spot mee wil drijven, ook omdat er wellicht wel degelijk vooruitgang mogelijk is, omdat het menselijke dolen geen zero-sum hoeft te zijn. Dat beweerde enkele jaren geleden Richard Wright in een fantastisch boek 'Non Zero Sum' dat toenmalig president Bill Clinton terecht geniaal vond.

Wil iemand ook de Belgische kiezers van dat alles overtuigen? En dus ophouden met te beloven dat we dankzij de buitenaardse genialiteit van onze politici, niet meer hoeven te werken.

■ Paul Huybrechts is publicist en voorzitter van de Vlaamse Federatie van Beleggingsclubs (VFB).

LEZERSBRIEVEN

OPINIE@TIJD.BE

BHV

Mark Deweerd wijst er terecht op dat de niet-splitsing van de kieskring BHV niet alleen indruist tegen de grondwettelijke gelijkheid van de kandidaat-parlementsleden, maar ook van die van de burgers van Vlaams-Brabant (*De Tijd*, 26 mei). Maar bovenal is het niet-splitsen van de kieskring voor de burgers van BHV zelf bijzonder discriminerend, omdat daardoor een democratisch deficit in stand wordt gehouden. De Franstalige politici die geen enkele voelings hebben met de streek, 'stelen' stemmen in de Vlaamse gemeenten van BHV en tasten aldaar de proportionele vertegenwoordiging aan. Integendeel, hun belang is vaak tegengesteld aan dat van hun Franstalige kiezers in de Vlaamse dorpen omdat ze zelf in Brussel of de verfranste faciliteitengemeenten wonen. Het luchtavendossier waarin alle nachtluchten (en een onevenredig deel van de dagvluchten) werden geconcentreerd op de Vlaamse Noordrand is daarvan een sprekend voorbeeld. Hoewel het catastrofale gevolgen had voor leefbaarheid en volkgezondheid, werd het op de verkiezingsfolders van de MR voorgesteld als een troef. Franstalige kiezers in de Vlaamse dorpen van BHV zijn verblind door hun taalproblemen en realiseren zich niet dat hun stem voor een Franstalig politicus uit Brussel tegen henzelf wordt misbruikt.

Marc Goethals, Meise

COLOFON DE TIJD

ADRES: Mediahuis, Leendertlaan 36c, bus 309/000 Brussel
Tel: +32 (0)2 423.83.07, op werkdagen van 8u30 tot 18u
NIE: ARBOENKUNST & OOSTERSTE
Tel: 0800/51.910, Fax: 02/202.464.28.32, info@colofon.be
REDACTIE: Tel: +32 (0)2 423.83.00, Fax: +32 (0)2 423.83.05
Linnen: 02/202.464.28.32, Fax: 02/202.464.28.32
Mediahuis, Opsite: opnie@colofon.be
BTW NUMMER: 402080512

OPNIE: Franky Van Hamme (Directie)
GLIED & RELEGION: Kurt Vandenberghe (Directie), Daan Balgheys (Directie), Doris De Witte, Peter De Groot, Marleen Vermeir
CODA: Koen De Bover (Chief), Tom Peeters
INHOUDSOPDRACHT: Frederik Delecloux (Chief), Franky Van Hamme (Chief), Annelies Van der Veken, Anja Walber
SABOTY: Geely Adriaens (Chief), Anja De Waele (Chief), Anja De Waele (Chief), Annelies Van der Veken, Anja Walber, Peter De Groot, Marleen Vermeir
PROFIELE: Filip Van Aert (Chief), Anja De Waele (Chief), Annelies Van der Veken, Anja Walber, Peter De Groot, Marleen Vermeir
TUDY & NIEUWE MEDIA: Anja De Waele (Chief), Annelies Van der Veken, Anja Walber, Peter De Groot, Marleen Vermeir
REDACTIE: Anja De Waele (Chief), Annelies Van der Veken, Anja Walber, Peter De Groot, Marleen Vermeir
FOTOGRAFIE: Anja De Waele (Chief), Annelies Van der Veken, Anja Walber, Peter De Groot, Marleen Vermeir

VERANTWOORDELIJKE: Anja De Waele (Chief), Annelies Van der Veken, Anja Walber, Peter De Groot, Marleen Vermeir

Hoog tijd om het internet-duopolie te breken

Lorin Parys

- **Is** voorzitter van Flanders DC, de Vlaamse organisatie voor ondernemingscreativiteit. Hij schrijft deze opinie uit eigen naam.
- **Stelt vast** dat het internet in ons land belachelijk duur is door een gebrek aan concurrentie.
- **Vindt** dat de overheid moet ingrijpen en de kabel opengooien zodat kleinere spelers op de markt internet kunnen aanbieden via de kabel.

Op het World Congress on Information Technology gisteren en eergisteren laakte Europees commissaris Neelie Kroes het schrijnende gebrek aan concurrentie in de telecomsector. Daarvoor lopen we op het vlak van technologie steeds meer achter op verschillende Aziatische landen en de Verenigde Staten.

Neelie Kroes heeft gelijk, en België is helaas een van de slechtste leerlingen van de klas. Als ik door Europa of de VS reis, valt het me steeds op hoe goedkoop het internet in het buitenland is. Het is hemeltendend te zien hoe prijzen voor een onmisbaar consumptiegoed daar gemakkelijk 30 procent lager liggen dan bij ons.

Door een schrijnend gebrek aan concurrentie kunnen Belgacom en Telenet doen waar elk bedrijf van droomt: klanten winnen zonder in een prijzenoorlog te treden. Kan de overheid daar iets aan doen? Ja.

Eerst de feiten: het internet is in ons land belachelijk duur. Voor mijn internetabonnement met digitale televisie ben ik ongeveer 50 euro per maand kwijt. In Nederland betaal je daar bij UPC 42 euro voor, terwijl je bij Sky in Engeland of Orange in Frankrijk een gelijkaardige aanbieder al kan krijgen voor nog geen 35 euro. Dat betekent dat onze zuiderburen 180 euro per jaar goedkoper surfen dan wij.

INTERNETMUSEUM

Bovendien bestaat er voor de meest gangbare producten hier nog steeds zoiets als een downloaddlimiet. In andere landen zijn die al lang in het

De internettarieven blijven torenhoog. Het bijna-duopolie van Belgacom en Telenet biedt de Vlaamse surfer, bijna 20 jaar na de liberalisering van de telecom, geen echte keuze.

internetmuseum gezet, ergens tussen de dial-up modem en altavista.com. Niet zo bij ons. Eén YouTube-filmje te veel, en je wordt genadeloos naar snelheden uit de internettoertijd gekapturleerd. Tenzij je bijbetaalt, uiteraard.

Belgacom en Telenet kunnen doen waar elk bedrijf van droomt: klanten winnen zonder prijzenoorlog.

De lukt ze ook om gestraft ook: zowel Belgacom als Telenet zag zijn klantenbestand het afgelopen jaar sterk groeien. Kleinere concurrenten op de internetmarkt, zoals Dommel of EDPNet, bie-

den vaak scherpere prijzen maar hebben nog geen 6 procent van de markt in handen.

Het is alsof wij als consument alleen nog maar zouden gaan winkelen bij Delhaize of Carrefour, terwijl Colruyt en Lidl leeglopen.

Aha! Het is dus gewoon onze eigen schuld. Als we wat minder dol zouden zijn op Telenet en Belgacom en massaal zouden overlopen naar de kleine operatoren zou het snel gedaan zijn met die hoge prijzen, toch?

PAKKET

Felaas is het niet zo simpel. Mensen kopen vandaag graag internet met digitale televisie en telefoonproducten. Dat is heel wat eenvoudiger dan elke maand drie verschillende facturen te ontvangen. En wie zijn de enige internetoperatoren die in

staat zijn om digitale televisie te leveren? Juist ja. Belgacom en de kabeloperatoren kunnen rustig de markt voor digitale tv innemen en het succes daarvan gebruiken om klanten te verhinderen internet te nemen bij de kleintjes, ook al zouden ze daar goedkoper af zijn.

De consument heeft dus geen echte keuze. Nu geen TINA meer, zoals tijdens het oude staatsmonopolie, maar wel TINCA: There Is No Cheap Alternative.

KABEL

Bovendien is er voor kleine spelers op de markt geen mogelijkheid om internet aan te bieden via de kabel. Om producten te leveren aan de eindklant, zijn ze met handen en voeten gebonden aan Belgacom, dat veel te hoge huurtarieven vraagt om gebruik te maken van het netwerk en vaak een slechtere netwerkservice biedt aan niet-Belgacom-klanten.

Het opengooien van de kabel zou kleinere operatoren de keuze geven welk netwerk het best geschikt is voor het aanbieden van hun internetproducten. Dat is essentieel voor het stimuleren van de eerlijke concurrentie. Toen het staatsmonopolie van de BRT verdroev, werden nieuwe zenders toch ook niet verplicht enkel uit te zenden via de etherantenne?

Alleen zo kan er echte concurrentie komen en zal de consument eindelijk kunnen surfen tegen tarieven vergelijkbaar met die in het buitenland. Eens dat doel bereikt is, kan de overheid het strijtondeel definitief verlaten.

Hopelijk hebben we over enkele jaren dan ook geen TINA of TINCA meer op de telecommarkt, maar wel TINI: There Is No Intervention.

weekend

DE TIJD | ZATERDAG 29 MEI 2010

19 BRUGPENSIOEN CARREFOUR
VBO hekel
zware druk
vakbonden

20 SOCIALE INSPECTIES
Minder scheef-
trekkingen
dan bij fiscus

21 VERKIEZINGEN
Open VLD
snoeit vooral
in uitgaven

‘Ze bouwen hier twee Lange Wappers per jaar’

Vlaams minister-president Kris Peeters onder de indruk van ontwikkeling China

PIETER BLOMME, CHINA

‘Het is zoals bij de 100 meter: terwijl wij nog aan het kiezen zijn welke schoenen we zouden aandoen, hebben zij al de helft van de afstand afgelegd.’ Zo omschrijft Vlaams-minister president Kris Peeters (CD&V), na zijn eerste bezoek aan China, de snelheid waarmee het land ontwikkelt.

Kilometerslange bruggen bouwen (de langste is 35 kilometer), dubbeldeksautosnelwegen aanleggen, stampen, de moderne industriegebieden op poten zetten en een economische groei realiseren van meer dan 10 procent. Het lijkt alsof het niets is in Sjanghai en Peking, de twee Chinese grootsteden waar Peeters een bezoek aan bracht.

‘De snelheid waarmee hier alles gebeurt en de trageheid waarmee wij in België en ook in Vlaanderen worden geconfronteerd, is ongelooflijk’, geeft Peeters ootmoedig toe. ‘Ze bouwen hier twee Lange Wappers per jaar.’

In Vlaanderen is men al tien jaar aan het discussiëren over de aanleg van de Lange Wapper, een brug om het verkeer rond Antwerpen beter te stroomlijnen.

‘Het is voor mezelf nog te vroeg om een antwoord te geven op de vraag hoe dit Chinese wonder mogelijk is’, geeft Peeters toe. China is een eenpartijstaat, geleid door de Communistische Partij. ‘Het is indrukwekkend wat met de nodige centrale sturing kan worden gerealiseerd.’

Om een goed zicht te krijgen op de werking van de Chinese overheid, was er niet genoeg tijd in had Peeters te weinig politieke contacten op hoog niveau. Zijn belangrijkste ontmoeting in China was die met een vicegouverneur van een provincie.

In tegenstelling tot een premier, vice-premier of minister van Buitenlandse Zaken wordt een regionaal minister in China niet hoog ingeschat. Een gouverneur van een provincie bijvoorbeeld wordt belangrijker geacht. Vandaar dat de vicegouverneur met wie Peeters een ontmoeting had, de indruk gaf dat Paul Breyne, de gouverneur van West-Vlaanderen, een invloedrijkere man was dan Peeters zelf. Het was een schrale troost dat Donald Tsang, de ‘premier’ van Hongkong, de minister-president wel wilde ontvangen.

Ook tijdens de wereldtentoonstelling in Sjanghai kwam het weinige respect van de Chinezen voor de Vlaamse minister-president tot uiting. Peeters moest niet net aanschuiven in de rij om de verschillende paviljoenen te bezoeken, terwijl ontslagnemend federaal premier Yves Leterme (CD&V) een week eerder maximale veiligheidsmaatregelen kreeg en overal in escorte naar toe werd gebracht.

Ik heb liever een ontmoeting met de topman van Geely dan dat ik de hand kan schudden van de premier.

Maar het derde Peeters niet dat hij af en toe op zijn knieken ergens naartoe moest hinken. ‘Natuurlijk is het zo dat men hier niet wakker ligt van een minister-president van een deelstaat. Ze kunnen dat niet plaatsen. Maar dat doet me niets. Ik heb liever een ontmoeting met de baas van Geely, de overnemer van Volvo Gent, dan dat ik de hand kan schudden van een premier.’

Behalve Geely ontmoette Peeters ook enkele andere autobouwers. Ook aan hen maakte hij duidelijk dat de Opel-site in Antwerpen te koop staat. Al is het niet zeker of al die spanningen ook resultaat opleveren.

Peeters is weinig hoopvol dat tegen eind september een Chinese overnemer gevonden wordt voor de site. ‘De Chinese automarkt is nog niet matuur. Eerst

Vlaams minister-president Kris Peeters poseert met enkele Chinezen na de ondertekening van een handelsakkoord in de oostelijke stad Hangzhou.

© BELGA

wort nog een consolidatiegolf verwacht. Van de 100 producenten zullen er wellicht slechts een zestal overblijven.’ Dat een van hen snel de stap zal zetten naar België, is weinig waarschijnlijk.

OVERNAME

China boomt, is ook een Vlaamse bedrijven niet ontgaan. De aanwezigheid van Peeters in China hielp om enkele bedrijfsdeals in een stroomversnelling te brengen. Het Turnhouse bedrijf Soudal (onder meer siliconen) wil een Chinese bedrijf overnemen, maar moet nog de goedkeuring krijgen van de overheid. De aankoop van een Chinese bedrijf door een buitenlandse speler is niet vanzelfsprekend in China. Dat de Vlaamse minister-president tijdens de

missie openlijk zijn steun gaf aan de deal in aanwezigheid van een vertegenwoordiger van de Chinese overheid, is volgens de top van Soudal een extra argument voor de Chinezen om de overname te laten doorgaan.

Tijdens de zesdaagse missie werd niet alleen aandacht besteed aan Vlaamse bedrijven in China. Flanders Investment & Trade (FIT) probeerde tijdens een investeringsseminarie de Chinezen warm te maken voor Vlaanderen. Er kwamen ruim 160 Chinezen, van wie een 60-tal ondernemers, opdagen voor het seminarie, waar Peeters het had over de troeven van ‘Flanders’.

Nu het aantal investeringsprojecten in dalende lijn is in ons land en Vlaanderen terriest verliezen tegenover Wallonië, zal er meer nodig zijn dan een enkel seminarie. En dat beseffen de vertegenwoordigers van FIT ook.

Dat er een ware concurrentieslag is tussen FIT en zijn Waalse tegenhanger Awex om bedrijven naar hun regio te halen, maakt het niet altijd even makkelijk. ‘Gezonde concurrentie is geen probleem, maar men moet opletten dat potentiële investeerders daardoor niet afhaken’, waarschuwt Peeters.

CAMPAGNE

Als het erom ging de politieke relaties tussen China en Vlaanderen te intensifiëren, dan komt Peeters van een kale reis thuis. De zending had vooral een economische waarde. Voor Peeters is het alvast een betaalbaar electoraal geschenk dat hij enkele weken voor de verkiezingen

dagelijks op tv en in de kranten is verschenen. Het klopt dat de missie al gepland was nog voor duidelijk werd dat er vervroegde verkiezingen zouden komen. Maar dat de zending precies nu viel, is mooi meegenomen. Na de eerste dag stond Peeters met zijn bezoek aan het Belgisch paviljoen van de wereldexpo in tien verschillende kranten. En hij kwam geregeld met zijn gezicht op VTM en VRT. Geen enkele andere politicus kan dat zeggen.

Peeters speelt als lijstduwer van de opvolgers geen prominente rol bij de federale verkiezingen, maar ze laten hem aldermost goed. Vanaf dit weekend zit de CD&V er niet meer met zijn gedachten in dalende lijn is in ons land en Vlaanderen terriest verliezen tegenover Wallonië, zal er meer nodig zijn dan een enkel seminarie. En dat beseffen de vertegenwoordigers van FIT ook.

Dat er een ware concurrentieslag is tussen FIT en zijn Waalse tegenhanger Awex om bedrijven naar hun regio te halen, maakt het niet altijd even makkelijk.

‘Gezonde concurrentie is geen probleem, maar men moet opletten dat potentiële investeerders daardoor niet afhaken’, waarschuwt Peeters.

Als het erom ging de politieke relaties tussen China en Vlaanderen te intensifiëren, dan komt Peeters van een kale reis thuis. De zending had vooral een economische waarde. Voor Peeters is het alvast een betaalbaar electoraal geschenk dat hij enkele weken voor de verkiezingen

dagelijks op tv en in de kranten is verschenen. Het klopt dat de missie al gepland was nog voor duidelijk werd dat er vervroegde verkiezingen zouden komen. Maar dat de zending precies nu viel, is mooi meegenomen. Na de eerste dag stond Peeters met zijn bezoek aan het Belgisch paviljoen van de wereldexpo in tien verschillende kranten. En hij kwam geregeld met zijn gezicht op VTM en VRT. Geen enkele andere politicus kan dat zeggen.

Peeters speelt als lijstduwer van de opvolgers geen prominente rol bij de federale verkiezingen, maar ze laten hem aldermost goed. Vanaf dit weekend zit de CD&V er niet meer met zijn gedachten in dalende lijn is in ons land en Vlaanderen terriest verliezen tegenover Wallonië, zal er meer nodig zijn dan een enkel seminarie. En dat beseffen de vertegenwoordigers van FIT ook.